

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ความเป็นมา

คณะรักษาความสงบแห่งชาติที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นหัวหน้ารักษาความสงบแห่งชาติ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโดยมีหลักการให้มีกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และสภานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ โดยเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย

พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๖ ก วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่การทวงถามหนี้ในปัจจุบันมีการกระทำที่ไม่เหมาะสมต่อลูกหนี้ไม่ว่าจะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลอย่างรุนแรง การคุกคามโดยขู่เข็ญ การใช้กำลังประทุษร้าย หรือการทำให้เสียชื่อเสียง รวมถึงการให้ข้อมูลเท็จและการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่บุคคลอื่น ประกอบกับปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทวงถามหนี้และการควบคุมการทวงถามหนี้ไว้เป็นการเฉพาะสมควรมีกฎหมายในเรื่องดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ. ๒๕๕๘ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๓ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๔๗ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. คำนิยามความหมายที่สำคัญ ๆ มีดังนี้ (มาตรา ๓)

“ผู้ทวงถามหนี้” หมายความว่า เจ้าหนี้ซึ่งเป็นผู้ให้สินเชื่อ ผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้จัดให้มีการเล่นการพนันเป็นปกติธุระตามกฎหมายว่าด้วยการพนันและเจ้าหนี้อื่นซึ่งมีสิทธิรับชำระหนี้อันเกิดจากการกระทำที่เป็นทางการค้ำประกันหรือเป็นปกติธุระของเจ้าหนี้ ทั้งนี้ ไม่ว่าหนี้ดังกล่าว จะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ก็ตาม และให้หมายความรวมถึง ผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ดังกล่าว ผู้รับมอบอำนาจช่วงในการทวงถามหนี้ ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และผู้รับมอบอำนาจจากผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ด้วย

“ผู้ให้สินเชื่อ” หมายความว่า

๑) บุคคลซึ่งให้สินเชื่อเป็นทางการค้ำประกัน หรือ

๒) บุคคลซึ่งรับซื้อหรือรับโอนสินเชื่อต่อไปทุกทอด

“สินเชื่อ” หมายความว่า สินเชื่อที่ให้แก่บุคคลธรรมดาโดยการให้กู้ยืมเงิน การให้บริการบัตรเครดิต การให้เช่าซื้อ การให้เช่าแบบสลิซซิง และสินเชื่อในรูปแบบอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกัน

“ลูกหนี้” หมายความว่า ลูกหนี้ซึ่งเป็นผู้ก่อหนี้และให้หมายความรวมถึงผู้ค้ำประกันซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาด้วย

“ธุรกิจทวงถามหนี้” หมายความว่า การรับจ้างทวงถามหนี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเป็นปกติธุระ แต่ไม่รวมถึงการทวงถามหนี้ของนายความซึ่งกระทำแทนลูกความของตน

“ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้” หมายความว่า ที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงานของลูกหนี้ และให้หมายความรวมถึงหมายเลขโทรศัพท์และโทรสาร และสถานที่ติดต่อโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือโดยสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่น ที่สามารถติดต่อกับลูกหนี้ได้ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งให้เป็นผู้มีหน้าที่รับจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามการเสนอแนะของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

๒. การทวงถามหนี้ (หมวด ๑)

๒.๑ กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต้องจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ โดยต้องประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประกาศกำหนด เช่น ผู้ที่จะทำหน้าที่ทวงถามหนี้ สถานที่ทวงถามหนี้ สถานที่ทำงาน หรือการรายงาน เป็นต้น (มาตรา ๕)

๒.๒ กำหนดในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้เป็นนายความหรือสำนักงานนายความ ให้คณะกรรมการสภาพนายความทำหน้าที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้สภานายกพิเศษ มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งไม่รับจดทะเบียนที่เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งคณะกรรมการสภาพนายความมีอำนาจออกข้อบังคับในส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยความเห็นชอบจากสภานายกพิเศษ นอกจากนี้ ให้คณะกรรมการสภาพนายความ และสภานายกพิเศษ รายงานการดำเนินการของตน ให้คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ทราบทุกสามเดือน (มาตรา ๖ และมาตรา ๗)

๒.๓ กำหนดห้ามผู้ทวงถามหนี้ติดต่อกับบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ลูกหนี้เพื่อการทวงถามหนี้ เว้นแต่บุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการดังกล่าว สำหรับการติดต่อกับบุคคลอื่นให้กระทำเพื่อวัตถุประสงค์ในการสอบถามหรือยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือบุคคลซึ่งลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้เท่านั้น

๒.๔ กำหนดให้ผู้ทวงถามหนี้ต้องปฏิบัติในการติดต่อบุคคลอื่น

๑) แจ้งให้ทราบชื่อตัว ชื่อสกุล และแสดงเจตนาสอบถามข้อมูลสถานที่ติดต่อลูกหนี้หรือลูกหนี้ได้ระบุไว้เพื่อการทวงถามหนี้

๒) ห้ามแจ้งในความเป็นหนี้ของลูกหนี้ เว้นแต่บุคคลอื่นนั้นเป็นสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของลูกหนี้

๓) ห้ามใช้ข้อความ เครื่องหมาย สัญลักษณ์หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ทวงถามหนี้บนซองจดหมายในหนังสือ ซึ่งทำให้เข้าใจว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ลูกหนี้

๒.๕ ให้ผู้ทวงถามหนี้ปฏิบัติตามการทวงถามหนี้ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด เช่น สถานที่ติดต่อ เวลาในการติดต่อ จำนวนครั้งที่ติดต่อ และในกรณีที่เป็นผู้รับมอบอำนาจจากเจ้าหนี้ หรือรับมอบอำนาจช่วง ให้ทวงถามหนี้ให้แจ้งชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อหน่วยงานของตนและของเจ้าหนี้ และจำนวนหนี้ หากทวงถามหนี้ต่อหน้าให้แสดงหลักฐานการมอบอำนาจให้ทวงถามหนี้ด้วย (มาตรา ๘)

๒.๖ เมื่อลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามหนี้แล้ว ให้ผู้ทวงถามหนี้ออกหลักฐานการชำระหนี้แก่ลูกหนี้ หากลูกหนี้ได้ชำระหนี้แก่ผู้ทวงถามโดยสุจริต ให้ถือว่าเป็นการชำระหนี้แก่เจ้าหนี้โดยชอบ ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ทวงถามหนี้จะได้รับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้จากเจ้าหนี้หรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๑๐)

๒.๗ ข้อห้ามในการทวงถามหนี้โดยต้องไม่กระทำการในลักษณะข่มขู่ ใช้ความรุนแรง ใช้วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นหรือเสียดสีลูกหนี้หรือผู้อื่น เปิดเผยความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้แก่ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องข้องติดต่อกับลูกหนี้เกี่ยวกับหนี้โดยไปรษณียบัตรหรือเอกสารเปิดผนึกหรือโทรสาร ใช้ภาษา สัญลักษณ์ หรือชื่อทางธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจทางถามหนี้บนซองจดหมายหรือในหนังสือ เพื่อให้เข้าใจว่าเป็นการติดต่อมาเพื่อการทวงถามหนี้ และการทวงถามหนี้ที่ไม่เหมาะสมในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๑๑)

๒.๘ กำหนดห้ามมิให้ผู้ทวงถามหนี้กระทำการในลักษณะที่เป็นเท็จหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการทวงถามหนี้ โดยแสดงหรือใช้เครื่องหมายหรือเครื่องแบบหรือข้อความที่ทำให้เข้าใจว่าเป็นการกระทำของศาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ แสดงหรือมีข้อความที่ทำให้เชื่อว่าการทวงถามหนี้เป็นการกระทำโดยนายความ สำนักงานนายความหรือสำนักงานกฎหมาย แสดงหรือมีข้อความที่ทำให้เชื่อว่าจะถูกดำเนินคดี ถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือเงินเดือน ติดต่อกับหรือแสดงให้เชื่อว่าผู้ทวงถามหนี้ดำเนินการให้แก่บริษัท ข้อมูลเครดิตหรือรับจ้างบริษัทข้อมูลเครดิต (มาตรา ๑๒)

๒.๙ กำหนดห้ามมิให้ผู้ทวงถามหนี้กระทำการในลักษณะที่ไม่เป็นธรรม โดยการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ เกินกว่าอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด หรือการเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็คทั้งที่รู้ว่าลูกหนี้อยู่ในฐานะที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ (มาตรา ๑๓)

๒.๑๐ กำหนดห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ กระทำการทวงถามหนี้ หรือสนับสนุนการทวงถามหนี้ ซึ่งมีชื่อของตน เว้นแต่ในกรณีที่เป็นหนี้ของสามี ภริยา บุพการี หรือผู้สืบสันดานของตน ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐในที่นี้ คือ ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ (มาตรา ๑๔)

๓. การกำกับดูแลและตรวจสอบ (หมวด ๒)

๓.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการกำกับกิจการทวงถามหนี้ ประกอบด้วย (มาตรา ๑๕)

๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นประธานกรรมการ

๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักงานการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย นายกสภาทนายความ

๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งโดยต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในด้านการเงินการธนาคาร ด้านกฎหมายหรือด้านการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างน้อยด้านละหนึ่งคน ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

๔) ให้อธิบดีกรมการปกครองเป็นกรรมการและเลขานุการ

๓.๒ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับกิจการทวงถามหนี้ ได้แก่ ออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ออกข้อบังคับ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งให้ชำระค่าปรับทางปกครองและคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ กำหนดหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบ และระยะเวลาการชำระค่าปรับ เสนอแนะหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ (มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗)

๓.๓ คณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการเกี่ยวกับการกำกับดูแลการทวงถามหนี้ของผู้ให้สินเชื่อซึ่งเป็นนิติบุคคล อย่างน้อยต้องประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนสมาคมธนาคารไทย เป็นอนุกรรมการ โดยมีข้าราชการของสำนักงานเศรษฐกิจการคลังเป็นอนุกรรมการ และเลขานุการ (มาตรา ๒๒)

๓.๔ คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อัยการจังหวัด ผู้บัญชาการมณฑลทหารบกในพื้นที่ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด คลังจังหวัด ประธานสหภาพนายความจังหวัด และกรรมการซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งอีกจำนวนหนึ่ง โดยให้ปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ส่วนคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนมณฑลทหารราบที่ ๑๑ ผู้แทนสหภาพนายความ และผู้แทนองค์กรพัฒนาภาคเอกชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งผู้บัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งเป็นกรรมการและให้ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวนกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นกรรมการและเลขานุการ (มาตรา ๒๓)

๓.๕ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด ได้แก่ พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจทางถามหนี้ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหลังปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดมอบหมาย รายงานการปฏิบัติหน้าที่ ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการทุกสามเดือน (มาตรา ๒๔)

๓.๖ ให้ที่ว่าการปกครองจังหวัดรับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด และกำหนดให้กองบัญชาการตำรวจนครบาลรับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำกรุงเทพมหานคร โดยให้มีอำนาจหน้าที่ภายในเขตพื้นที่รับผิดชอบเป็นสำนักงานทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ รับเรื่องร้องเรียน ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ของผู้ทวงถามหนี้หรือกำกับดูแลการปฏิบัติของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ รวมทั้งประสานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรณรงค์ประชาสัมพันธ์และอบรมวิธีการทวงถามหนี้ที่ถูกต้องและเหมาะสม (มาตรา ๒๕)

๓.๗ ให้ที่ว่าการอำเภอและสถานีตำรวจเป็นสถานที่รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ได้ด้วย รวมทั้งให้หัวหน้าหน่วยงานดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังที่ทำการปกครองจังหวัดหรือกองบัญชาการตำรวจนครบาล แล้วแต่กรณี (มาตรา ๓๐)

๓.๘ ในกรณีนายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ ผู้ยื่นขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ภายใน ๖๐ วัน และคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด (มาตรา ๓๑)

๓.๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มีอำนาจสั่งให้ผู้ทวงถามหนี้ หรือกรรมการผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือพนักงานของผู้ทวงถามหนี้ในกรณีที่ผู้ทวงถามหนี้เป็นนิติบุคคล มาให้ถ้อยคำ แสดงข้อมูล หรือส่งสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตราหรือสิ่งอื่นอันเกี่ยวกับกิจการ สินทรัพย์และหนี้สินของผู้ทวงถามหนี้ (มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓)

๔. บทกำหนดโทษ (หมวด ๓)

๔.๑ โทษทางปกครอง (มาตรา ๓๔ – มาตรา ๓๘)

ในกรณีผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ โดยกำหนดห้ามไม่ให้มีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายใด ๆ จากลูกหนี้เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนด ห้ามติดต่อทวงถามหนี้กับบุคคลอื่นโดยไม่แจ้งชื่อตัว

ชื่อสกุล และห้ามติดต่อโดยทำให้บุคคลอื่นเข้าใจผิดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ติดต่อลูกหนี้ ห้ามติดต่อลูกหนี้ไปยังสถานที่อื่นนอกจากสถานที่ลูกหนี้ได้ระบุไว้ ตลอดจนการติดต่อทางโทรศัพท์ หรือโดยสื่อสารสนเทศต่าง ๆ จะต้องกระทำภายในช่วงระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และในส่วนกรณีที่เป็นผู้รับมอบอำนาจให้ทวงถามหนี้รวมทั้งการรับมอบอำนาจให้รับชำระหนี้ผู้นั้นจะต้องแจ้งรายละเอียดและแสดงหลักฐานการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ด้วย แต่หากมีการฝ่าฝืน คณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัด หรือประจำกรุงเทพมหานคร อาจสั่งระงับการกระทำนั้นได้และหากไม่ปฏิบัติตามคณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจลงโทษปรับทางปกครองได้ไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท และยิ่งกว่านั้น คณะกรรมการดังกล่าวยังมีอำนาจเพิกถอนการจดทะเบียนของผู้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ได้ หากเป็นกรณีที่เคยถูกลงโทษปรับทางปกครองแล้วและถูกลงโทษซ้ำอีกจากการกระทำความผิดอย่างเดียวกับหลักกรรมการอันมีความผิดและต้องรับโทษทางอาญาตามพระราชบัญญัตินี้

๔.๒ โทษทางอาญา (มาตรา ๓๙ – มาตรา ๔๕)

๑) ในทางปฏิบัติงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการชุดต่าง ๆ ร่วมกับเจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่ พระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจในการออกคำสั่งให้บุคคลใดมาให้ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานได้ ทั้งนี้ หากบุคคลใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ย่อมเป็นความผิดและมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๓)

๒) ผู้ได้รับจ้างทวงถามหนี้เป็นปกติธุระต้องไปจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ต่อ นายทะเบียน รวมทั้งห้ามติดตามทวงถามหนี้กับบุคคลอื่นโดยแจ้งให้บุคคลอื่นทราบในความเป็นหนี้ ห้ามส่งข้อความหรือเครื่องหมายหรือสิ่งอื่นใดที่สื่อให้เข้าใจได้ว่าเป็นการติดต่อเพื่อทวงถามหนี้ ห้ามทวงถามหนี้โดยพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น การใช้วาจาหรือภาษาที่เป็นการดูหมิ่นลูกหนี้หรือผู้อื่น หรือเปิดเผยความเป็นหนี้ของลูกหนี้ให้ผู้อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องทราบ เป็นต้น และห้ามทวงถามหนี้ที่ไม่เป็นธรรม โดยการเสนอหรือจูงใจให้ลูกหนี้ออกเช็คทั้งที่รู้ว่าลูกหนี้อยู่ในสถานะที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๓๙)

๓) ในกรณีที่ผู้ใดทำการทวงถามหนี้เป็นเท็จ เช่น การทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นการกระทำของสำนักงานทนายความหรือสำนักกฎหมาย ทำให้เข้าใจผิดว่าจะถูกดำเนินคดีถูกยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือเงินเดือน หรือทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นการดำเนินการให้แก่บริษัทข้อมูลเครดิต ผู้นั้นย่อมมีความผิดและมีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๔๐)

๔) อัตราโทษสูงสุดในพระราชบัญญัตินี้ คือ โทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ฝ่าฝืนไปประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ และกรณีผู้ใดที่กระทำการเป็นผู้ทวงถามหนี้ด้วยการข่มขู่ใช้ความรุนแรง หรือกระทำให้เกิดความเสียหายแก่ร่างกาย ชื่อเสียงหรือทรัพย์สิน ตลอดจนการทวงถามหนี้ที่เป็นเท็จโดยการกระทำทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นการกระทำของศาลเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐ (มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

๕. บทเฉพาะกาล บุคคลซึ่งได้ประกอบธุรกิจทวงถามหนี้หรือกิจการอื่นในลักษณะทำนองเดียวกัน อยู่ในวันก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ